

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 01-11-2018
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPENS
Sagsnr.: 1804374
Dok. nr.: 729367

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 11. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (L 63 – Forslag til lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, lov om apoteksvirksomhed, sundhedsloven og forskellige andre love. (Autorisation af ambulancebehandlere og registrering af ambulancebehandlere med særlig kompetence (paramedicinere), opgavespecifik autorisation af behandlerfarmaceuter, genordination af receptpligtig medicin, ordination af dosisdispensering med tilskud, organisatorisk ansvar m.v.), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 10:

”Både kommuner og apotekere vil have en økonomisk interesse i, at øge antallet af patienter med dosisdispensering. Vil ministeren oplyse, om ministeren er tryk ved, at kommuner fremover kan henvende sig til apotekerne med ønske herom frem for at henvende sig til patientens læge?”

Svar:

Apotekernes tilbud om dosisdispensering baserer sig på, at borgeren som udgangspunkt henvender sig til apoteket og samtykker til iværksættelse af dosisdispensering.

Lovforslaget er dog ikke til hinder for, at en kommune og apoteker sammen kan identificere et ønsket om øget dosisdispensering på et givent område og drøfter, hvorledes apoteket generelt kan understøtte dette. Apoteket skal ses som en del af det nære sundhedsvæsen, hvorfor et samarbejde med andre aktører naturligt vil kunne indgå som led i planlægningen af den bedste behandling af patienterne.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at et samarbejde kun kan finde sted indenfor rammerne af de krav, som en autoriseret behandlerfarmaceut vil være forpligtet til at iagttage som led i patientbehandlingen. Her kan nævnes krav om indhentelse af informeret samtykke og tavshedspligt, som er beskrevet i sundhedslovens afsnit III om patienters retsstilling.

Jeg kan desuden oplyse, at apotekerne generelt er undergivet regulering af apotekernes uvildighed både i deres rådgivning om lægemidler såvel som apotekernes indkøb og salg heraf. Denne regulering skal sikre, at også behandlerfarmaceuter tilbyder en faglig og uvildig rådgivning om lægemidler og brugen heraf.

Ordination af dosisdispensering med tilskud vil være baseret på en læges ordination af et eller flere lægemidler. Eftersom behandlerfarmaceuten bliver forpligtet til at orientere patientens egen læge om ordination af dosisdispensering med tilskud, som er initieret af behandlerfarmaceuten, vil lægen være bekendt med ordinationen. Lægen har på den baggrund mulighed for at reagere, hvis lægen finder, at kriterierne for ordinationerne ikke er tilstede, herunder iværksætte afslutning af dosisdispenseringen.

Jeg er derfor tryk ved, at behandlerfarmaceuten vil kunne ordinere dosisdispensering med tilskud til patienten på baggrund af patientens samtykke og hensynet til bedre medicinindtagelse og compliance hos patienten.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Emilie Norré Sørensen